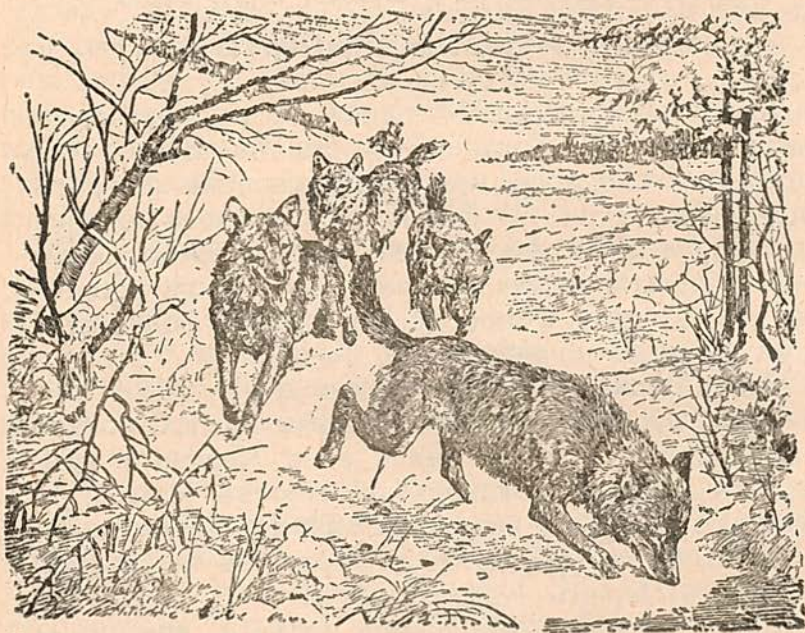

цитѣ решаватъ да останатъ и прекаратъ бурната нощъ въ една случайно забелязана землянка, изостанала, вѣроятно, отъ първата война. Малко успокоени, войниците предполагали, че тукъ ще могатъ да се подслонятъ и така да дочакатъ утрешния день, за да продължатъ съ нови сили своя пжтъ.

Въ землянката не било удобно, но войниците били толкова изморени, че щомъ легнали и подложили глава, заспали въ дълбокъ и непробуденъ сънь. Почивката имъ, обаче, не била за дълго. Още въ първитъ часове, на сладкия имъ сънь, били подушени отъ глутницагла дни вълци. Неусѣтно вълцитѣ зао-

(Глутница вълци)

биколили землянката и се вмъкнали вътре, нахвърляли се върху спящитѣ войници, и докато да се усѣти нѣкой отъ тѣхъ, единия войникъ билъ вече удушенъ. Между останалитѣ двама живи войници и вълцитѣ се започнала неравна борба, още повече, че войниците нѣмали пушки, а били само съ войнишкитѣ си ножове. Въ землянката било сжщински адъ, въ непрогледната тъмнина свѣткали само, като разжарени вжглени, очитѣ на звѣроветѣ.